Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. - Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Masse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. său 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Tórgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. său 15 bani. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 111. Braşov, Vineri, 19 (31) Mai 1895.

După instalare.

Braşov, 18 Mai v. 1895

Frumóse şi înălţătóre de inimă au fost festivităţile de primire şi de instalare a noului Metropolit Dr. Victor Mihalyi.

Cu cât viaţa nóstră bisericéscă-naţională ofere din ce în ce tot mai rare momente înveselitóre, cu atât mai cu sete şi mai cu dor s'a avêntat obştea, adunată din tóte părţile Transilvaniei şi Ungariei în Blaşiu, la o manifestaţiă puternică de bucuriă, că acum Metropolia română unită îşĭ are pe mirele sĕu, pe capul şi cârmaciul sĕu dorit.

Acésta imposantă manifestaţiă de bucuriă şi de iubire îşĭ are importanţa ei actuală din mai multe puncte de vedere. Ea denotă înainte de tóte firma credinţă a obştei românescĭ în vitalitatea bisericei române unite, denotă, că credincioşii acestei bisericĭ sunt conscii de măreţele şi grelele probleme, ce i stau înainte noului cap al bisericei, ba mai mult, că ei sunt gata şi hotărîţĭ de ai da tot sprijinul posibil pentru cât mai grabnica şi mai norocita resolvare a lor, spre binele şi fericirea bisericei şi a naţiunei nóstre.

Sĕrbările senine, înveselitóre şi încuragiatóre, favorisate şi de mama natură, care a făcut ca ele sĕ strălucé în cel mai abundant reflex al raḑelor sórelui încălḑitor, au trecut, şi după avêntul poetic al acestor memorabile ḑile, urméză éră-şĭ prosa vieţii şi a luptelor nóstre ḑilnice.

Şi prosa acésta ne aduce aminte aḑĭ cu îndoită putere de ceea ce simţim, de ceea ce simte întreg poporul nostru, că ne lipsesce încă, şi că este neapĕrat necesar, pentru ca stăruinţele, luptele şi jertfele nóstre aduse pe altarul bisericei şi al naţiunei române sĕ nu rĕmână sterpe.

Şi acésta e unitatea de acţiune, unitate în biserică, unitate în marele nostru corp naţional, fără de care n'avem şanse şi prospecte de a puté contrasta cu tăriă şi cu succes asalturilor inimice.

Sĕrbările de intronisare a noului Metropolit n'au fost turburate de nimic, ele au decurs lin şi frumos în cea mai esemplară armoniă. Şi totuşĭ pentru ochiul privitorului ager n'a putut sĕ rĕmână ascuns un punct întunecos, o notă discordantă, ce a trebuit sĕ'l împle de mâhnire şi de îngrijire.

Când Episcopul instalator, Prea Sânţia Sa Mihail Pavel, a predat noului archiepiscop paliul metropolitan, l'a salutat ca cap al întregei provincie bisericescĭ, cu cuvintele: „bucură-te provinciă vastă, căcĭ acum ai pe Mirele tĕu".

În acest moment sĕrbătoresc, înălţat şi prin aceea, că Episcopul Oradiei marĭ a sĕrutat mâna Metropolitului sĕu, întărind astfel cuvintele sale pronunţate de pe tronul împĕrătesc al catedralei, a trebuit sĕ bată la ochĭ şi sĕ facă o straniă impresiune, că una din diecesele acestei vaste provincie, n'a fost representată nicĭ de Episcopul, nicĭ de trimişĭ ai sĕi şi ai consistoriului sĕu la solemnitatea întronisării Metropolitului.

Durerósă impresiune a trebuit sĕ facă împrejurarea, că pe când chiar şi capitlul bisericei latine ungurescĭ a fost representat la serbare, nu numai capitlul român din Gherla, dér şi cel din Oradea-mare, al căruia cap a funcţionat ca episcop instalator, au strălucit prin totală abstinere.

Aceste sunt semne puţin îmbucurătóre pentru interesele de unitate şi de solidaritate ale provinciei metropolitane române de Alba-Iulia şi Făgăraş şi nu puteam sĕ nu le relevăm în acest moment, căcĭ indică o parte din greutăţile, ce va trebuì sĕ le învingă Inalt Prea Sânţia Sa Metropolitul, ca sĕ restabiléscă pe deplin legăturile de unitate dintre mădularele provinciei sale.

Abstinenţa episcopului Gherlei şi a clicei părintelui Lauran din Oradea-mare îşĭ află esplicaţiunea nu numai în raporturile bisericescĭ, dér şi în stările anormale politice de aḑĭ, carĭ favoriséză aşa de mult tendinţele separatiste.

Ceea ce trebue sĕ dorim dér în faţa acestei triste apariţiunĭ, în interesul bisericei române unite şi a clerului şi poporului ei credincios, este, ca sĕ succédă cât mai curênd Metropolitului Victor Mihalyi de a delătura cu înţelepciune şi energiă tóte acele piedecĭ, ce stau în cale unităţii şi solidarităţii, fără de care biserica nu póte întreprinde nicĭ o acţiune puternică în apĕrarea intereselor sale de viaţă.

Acésta, sperăm firm, îi va succede Metropolitului cu atât mai vêrtos, cu cât, precum s'a putut vedé şi la sĕrbătórea întronisării sale, se bucură pe deplin de simpatiile clerului şi ale poporului din tóte diecesele, neluând afară nicĭ pe a Gherlei, care a fost de fapt representată prin vicarĭ, protopopĭ, preoţĭ şi mirenĭ.

CRONICA POLITICĂ.

18 (30) Mai.

Din cercurĭ parlamentare ungurescĭ se anunţă, că în **delegaţiunea ungară** se va face o interpelare către *Goluchowski* în **afacerea Agliardi**, cu ocasia desbaterei asupra bugetului de esterne. Interpelaţia numai atuncĭ va rĕmâné, décă afacerea-Agliardi se va resolva până atuncĭ în mod satisfăcĕtor pentru partida guvernamentală-unguréscă.

*

„*Pester Correspondenz*", — cel mai infect şi scârbos organ al guvernului, care în fiă-care minut îşĭ schimbă colórea şi se face sluga orĭ-cărui regim, ce ajunge în Ungaria la cârmă — lăudând şi preamărind în numĕrul sĕu de ierĭ până la cerurĭ **politica naţional-maghiară** a lui Banffy, accentuând, póte a miia óră, „învingerea" splendidă, raportată de fostul paşă dela Bistriţa, învingere, care cum ḑice el, i-a succes ministrului-preşedinte în mânia tuturor intrigilor făcute contra lui, ḑice în fine următórele: „Pentru contele *Apponyi*, pentru nobilul conte Ferdinand *Zichy*, conducĕtorul partidei reacţionare austriace, la aparinţă maghiarisate, şi pentru Gabriel *Ugron* situaţiunea lor politică a devenit o tragi-comediă demnă de compătimit, fiind ei acuma aclamaţĭ de toţĭ duşmanii Ungariei, mai ales însĕ de Tersitesul parlamentului austriac, de Dr. *Lueger*, faimosul duşman al Maghiarilor şi cel mai miserabil epigon al politicei veche austriace minciunóse, care însceneză numai ură de rassă şi agitărĭ religióse". — Aceste ca model de stil al lui „*Pest. Corr.*"

*

Din Londra se telegrafiază, că guvernul a hotărît **disolvarea camerei comunelor**, şi va fixa nouĕle alegerĭ pe luna lui Iulie c. Lozinca alegerilor va fi: *ştergerea camerei lorḑilor.*

„Naţiunea română."

Sub titlul acesta „Magyarország", fóia lui Bartha Miklos, publică în fruntea numĕrului sĕu dela 29 Maiŭ un articol, al cărui conţinut aflăm de bine a-l schiţa aicĭ.

Pe teritorul Ungariei nu esistă naţiune română — începe d-l Bartha. Istoria păstréză pe acest teritoriu numai amintirile naţiunei maghiare, legea nu cunósce decât naţiunea maghiară, instituţiile le-a înfiinţat numai mâna alcătuitóre a naţiunei maghiare.

Da, — ḑice d-l Bartha — sunt ómenĭ, carĭ vorbesc românesce, cum sunt mulţĭ, carĭ vorbesc nemţesce, slovăcesce, sêrbesce; dér naţiune numai una este, naţiunea maghiară...

D-l Bartha încurcă multe de tote una peste alta, apoi continuă:

Legislaţiă valahă, guvernare valahă, administraţiă valahă nu cunósce istoria pe acest teritoriu. Nu esistă un singur document, care sĕ dovedéscă, că rassa română a avut teritoriu deosebit, ar fi adus legĭ deosebite, s'ar fi împărtăşit de guvernare deosebită. In desvoltarea istorică a Europei şi în dreptul ei public, acest pămênt e luat ca maghiar; Coróna nóstră figuréză numai ca Corónă maghiară... Pe acest pămênt istoria n'a dat nume altui popor, decât Maghiarului.

Tot ce este în acéstă ţéră bun şi *rĕu*,

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Cum a ajuns Napoleon I pe insula Elba.

Cunoscutul diplomat Pozzo di Borgo a fost trimes la 1813 din Francfurt, cuartirul principal al aliaţilor, în Anglia, pentru de-a recerca pe prinţul regent sĕ trimită pe unul dintre miniştri sĕi pe continent, ca sĕ ia parte la consultările, ce se ţineau în cestiunea întrărei armatelor aliate în Francia. Pozzo di Borgo făcù călĕtoria acésta pe fregata „Minerva", cunoscută bine diplomatului plin de spirit încă de pe timpul, când cu 16 anĭ mai înainte aparţinuse flotei, cu care renumitul admiral Horace Nelson, înainte de-a nimici flota francesă la Abukir, crucişa marea la ţĕrmurii Corsicei, şi primia pe acei membri ai guvernului, carĭ trebuiră sĕ părăséscă insula, când trupele francese victorióse ale republicei îşĭ înfipseră acolo stindardele. Tinerul Pozzo încă fusese între consilierii refugiaţĭ şi în curênd făcù cunoscinţă cu oficerii mai înalţĭ ai flotei şi mai ales cu cei de pe fregata „Minerva".

Când acum după anĭ ajunsese érăşĭ pe acea naiă, află pe ea numai un commodor, cu care făcuse mai înainte cunoscinţă pe insula Elba.

Stând la mésă în cabina commodorelui, unul dintre oficerii presenţĭ întrebà pe contele Pozzo:

— „Ce vor face monarchii aliaţĭ cu Napoleon, décă acesta le va pica învis în mânĭ?"

— „Asupra acestei împrejurărĭ nu s'a luat până acum încă nicĭ o hotărîre", rĕspunse generalul. „Eu cred însĕ, că în interesul păcei europene, se va pretinde dela el sĕ abḑică la tron, apoi probabil i-se va designa un loc sigur şi acomodat, unde va avé sĕ petrécă, fiind strict păzit, ca sĕ nu mai pótă păşi pe pămêntul Franciei, şi sĕ nu pótă pune din nou în flacărĭ întrégă Europa".

— „In casul acesta" observà commodorul „nu 'i s'ar puté designa un loc mai acomodat, decât insula Elba, de-órece prin clima ei moderată şi prin posiţia ei geografică, ar fi un loc de esil plăcut şi uşor de păzit".

— „Goddam" strigă un comisar de marină, care încă era de faţă şi mânca; „în feliul acesta şi eu aşĭ voi sĕ fiu mai bucuros împĕrat pensionat şi rege al insulei Elba, decât domnitor al unui imperiu cât de mare. Ţĕrisóra acésta mică, ofere tot, ce póte pretinde omul, şi pe tótă calea până la Levante nu póte călĕtorul sĕ mănânce nicăirĭ mai bine decât la masa birtului „Croce d'oro" din portul „Ferrajo".

Declararea acésta fù însoţită de un rîs cu hohot general. Contele Pozzo însĕ îşĭ însĕmnă câteva cuvinte în notiţ.

Patru sĕptĕmânĭ mai târḑiu el cinà la masa împĕratului rusesc Alexandru, conversaţiunea, ce a avut'o pe fregata „Minerva".

— „Idea nu-i rea", ḑise împĕratul, „dér încă nu suntem aşa de departe".

La acestea replică Pozzo di Borgo:

— „Sire, eu din parte-mĭ, décă aşĭ fi întrebat, nicĭ decum n'aşĭ recomanda Elba".

— „Pentru ce nu?" întrebà împĕratul uimit.

— „De-órece eu îl cunosc prea bine pe Napoleon. El după câteva sĕptĕmânĭ din nou ar sta în legătură de pe Elba cu aderenţii sĕi din Francia, şi înainte de ce ar trece un an, ar merge cu paşĭ uriaşĭ spre Paris".

— „Nimenĭ nu vede viitorul atât de negru, ca Pozzo", ḑise Ţarul Alexandru.

Trei lunĭ mai târḑiu, când după luarea Parisului se urmau pertractările cu Napoleon, care era în Fonteinebleau, prinţul Metternich ḑise:

— „Bine, Napoleon sĕ abḑică, dér unde sĕ-l ducem? El între ori-ce împrejurărĭ este ginerele împĕratului Austriei, şi trebue sĕ se bucure de esistenţa unui principe domnitor".

— „Pentru acésta e grijit", rĕspunse împĕratul Rusiei; „eu propun, ca sĕ-l facem domnitor suveran al insulei Elba. Dealtmintrelea avem aci un bărbat", continuà el aruncând privirea asupra contelui Pozzo „care aşa de bine este orientat în canalul dela Piombino, ca şi în strîmtórea de mare dela Bonifacio".

Contele însĕ clătină îngrijit din cap şi ḑise:

— „Eu şi acum sunt de firma părere, pe care 'mĭ luasem înc'odată libertatea a-o spune Majestăţii Tale. Elba e o posesiune admirabilă. Pentru orĭ-care alt duşman învins şi desarmat, ea ar fi un esil şi asil eminent, numai nu pentru Napoleon. Nu e permis, ca el sĕ rĕmână atât de aprópe de Francia, căcĭ în casul acesta deja în anul proxim din nou se începe comedia. Sire, Te conjur înc'odată, abandonéză ideia acésta. Precugetă cu ce duşman neliniştit, întreprindĕtor şi temerar ai de lucru. Nu

este numai product maghiar. Legislaţiune maghiară a frânt acele cătuşĭ-slave-vechĭ, în carĭ gemea rassa valahă. Principe maghiar a tradus în limba valahă biblia, punênd basa culturei de rassă. Iubire de libertate maghiară a scos pe Valahĭ de sub jugul jobăgiei. Inţelepciune maghiară a făcut tare şi unită patria prin legea despre uniune. Braţ maghiar a apĕrat în acéstă patriă causa libertăţii contra puterei austriace şi rusescĭ etc. etc.

Spune apoi d-l Bartha, că ce mare *binefacere este* libertatea şi cât a dat Maghiarul Valahului.

Ce cerem noi déră? esclamă fanaticul şovinist ungur. Cerem sĕ se alăture la pământul acesta, care le dă şi lor pâne; la patria, care le dă şi lor drepturĭ; la naţiunea, care i-a îmbrăţişat. Cerem, ca aicĭ sĕ-şĭ caute fericirea, ér nu în ţéră strĕină; sĕ cinstéscă instituţiile nóstre şi sĕ se supună legilor. Sĕ nu ne fiă duşmanĭ, ci fraţĭ; sĕ nu-i conducă ura, ci iubirea; sĕ nu fiă trădătorĭ, ci patrioţĭ.

Dér ei vor sĕ fiă *naţiune!* esclamă dl Bartha. Sciu ei bine, că cuvêntul acesta însémnă îmbucătăţirea patriei nóstre. Tot atât. Iubirea de rassă e mai mare în ei, decât iubirea de patriă. N'ascultă de cuvêntul înţelept, nu primesc sfat bun. Pe ei nu-i conduce cumpănirea sănĕtósă, ci fanatismul. Nu cunosc trecutul, cu viitorul nu-şĭ trag séma. Ei nutresc faţă de noi: ură, calomniă, blăsteme, înjurăturĭ.

D-l Bartha dice apoi, la fine, că tóte acestea le-a scris din incidentul festivităţilor din Blaşiu.

Adecă dumnealui vré sĕ înveţe pe Românĭ cum sĕ-şĭ iubéscă patria, cum sĕ cinstéscă legile; ne cere sĕ-i fim fraţĭ şi sĕ-l iubim, când el agitéză într'un mod atât de temerar contra nóstră. Nu intrăm în discuţiă cu domnialui asupra drepturilor nóstre la acest pămênt. Cu de-al de Bartha nu se póte discuta. Ţinem însĕ sĕ-i spunem, că tóte cele scrise la adresa nóstră se potrivesc mai bine la Sĕcuii lui. Incât pentru stupenda afirmare, că pe acest pămênt nu esistă *naţiune română*, lăsăm apreţiarea acestei tese altor factorĭ mai puţin fanaticĭ faţă de Românĭ şi cu mai multe cunoscinţe istorice ca d-nul Bartha.

Introducerea legilor bisericesci-politice.

Fóia vienesă „*N. W. Tagblatt*" scrie în ediţia de séră a N-rului sĕu dela 28 Mai următórele:

Ministrul-preşedinte Banffy a fost Dumineca trecută, în cel mai mare incognito, în Viena. Monarchul l'a primit în audienţă de 1 óră, în care timp ministru-preşedinte a raportat despre situaţia politică. Se dice, că monarchul s'a esprimat cu mare satisfacţiune asupra progresului, ce l'au făcut reformele bisericescĭ-politice, mai ales, că Banffy a putut sĕ asigureze Coróna, că acţiunea se va închoia în Octomvre şi se va puté lua la desbatere *reforma administraţiei. La începutul lui Octomvre vor începe lucrările lor oficiile conducĕtorilor de matricule, nascerĭ, decese şi căsĕtorii tot-odată.* Monarchul, dice fóiă vienesă, s'a pronunţat fórte favorabil asupra acestor disposiţiunĭ ale ministrului preşedinte. Tot-odată Banffy a adus cu sine autograful prin care se amână camera până în Septemvre.

Tot în acest obiect „*N. Fr. Presse*" scrie următórele:

In ministeriul (unguresc) de interne şi în cel de justiţiă s'a elaborat ordinaţiunea referitóre la esecutarea legilor bisericescĭ-politice. Acésta va trece cât mai curênd prin consiliul de miniştri, unde se va stabili textul definitiv, apoi în modul obicĭnuit se va aşterne spre aprobare monarchului. La început intenţia guvernului era, ca legea despre matriculele civile sĕ între în vigóre în *Septemvre*, ér legea despre căsĕtoria civilă la 1 *Octomvre.* Planul acesta însĕ s'a abandonat, pentru-ca *amêndouĕ legile* sĕ între în vigóre la *1 Octomvre 1895.* Acésta s'a întêmplat mai ales din causa, ca sĕ se evite conflictele, ce s'ar puté ivi cu conducĕtorii de matricule bisericescĭ, care s'ar fi provocat décă noii conducĕtorĭ ar fi început sĕ imatriculeze casurile de nascerĭ şi decese mai înainte decât cele de căsĕtorii. In sensul ordinaţiunei referitóre la întroducerea matriculelor, conducĕtorii acestora vor începe funcţiunea lor cu óre-care procedură sĕrbătorêscă, întru cât la ast-fel de ocasiunĭ pórtă *pantlică tricoloră maghiară*, cum e obiceiul în Francia, afară de acésta *attila lor va fi împodobită cu emblema statului ungar.* Prin acésta vor sĕ esprime *suveranitatea statului ungar.*

Dér pintenii şi calpacul unde rĕmân?

SCIRILE DILEI.

18 (30) Mai.

Escadra română trimisă la serbările dela Kiel e aşteptată la Stockholm către finele lui Iunie; data nu s'a fixat încă în mod esact. Ea va fi de sigur obiectul unei recepţiunĭ din cele mai cordiale, şi consulul general al României, d. Fr. Möller, desfăşură o mare activitate pentru preparativele primirei, după cum anunţă „Agenţia română". Corăbiile vor ancora chiar în port, şi societatea generală a telefónelor a cerut consulului general al României autorisaţia, de-a uni aceste bastimente între ele, precum şi cu vasta reţea telefonică a societăţii, ceea ce va permite representanţilor României sĕ comunice cu tótă Suedia şi chiar cu Norvegia şi Danemarca.

—o—

Inspector suprem al matriculelor de stat, cum spune „Magyarország, va fi numit *Fekete* Jozsef, fost redactor la „Magyar Szalon". *Fekete*, care e *de origină jidan*, îndată după numire se va boteza, figurând ca naş contele Albin *Csáky*, fost ministru de culte şi instrucţiune publică.

—o—

Contele Iuliu Andrássy mare ambasador. „Köln. Ztg." aduce scirea, că în locul lui br. *Calice*, mare ambasador austro-ungar la Constantinopol, va fi numit contele Iuliu *Andrássy*, care a fost deja secretar la ambasada din Constantinopol.

—o—

Mulţămita nunciului. Diarul „*Vaterland*" din Viena publică următórele: „Fiind-că Escelenţei Sale nunciului apostolic nu-i este posibil, ca sĕ rĕspundă la telegramele, epistolele şi biletele, ce le-a primit în dilele din urmă dela reuniunĭ religióse, societăţĭ catolice, precum şi dela personagii înalte din tóte părţile monarchiei, precum nicĭ nu póte sĕ reîntórcă visitele, ce i s'au făcut, — suntem autorisaţĭ sĕ esprimăm în fóia nóstră mulţămită către toţĭ aceia, carĭ prin persóna sa au dat dovadă de simpatia şi alipirea lor faţă de Sf. Scaun".

—o—

Catedrala din Constanţa. Cetim în „Sentinela Dobrogei": La 21 curent se va sfinţi biserica catedrală din Constanţa, ér la 22 acea din Cernavoda; pentru preparativele necesarii au sosit d. Dobrescu architectul ministerului de Culte şi cu personalul necesar. La acéstă sfântă ceremoniă, care se va oficia de P. S. Parthenie Episcopul Eparchiot al Dunărei de jos, vor asista D-nii Tache *Ionescu* ministrul de culte şi Al. *Marghiloman* ministrul justiţiei împreună cu alte persóne marcante. Dela Iaşĭ va sosi D. Musicescu împreună cu Corul Mitropolitan din Iaşĭ.

—o—

Fómete în Montenegru. Din Agram se telegrafiază, că în urma zăpedilor marĭ şi a frigului din érnă, într'un cerc din Montenegro din vecinătatea Herţegovinei a isbucnit fómetea. Căpitanul din graniţa montenegrină a recurs la guvernul din Serajevo pentru ajutor. Acesta a ordonat îndată, ca între poporaţiunea muncită de fóme sĕ se împartă alimente şi sĕ se dea liberă comunicaţiă peste graniţă. *Adamovicĭ*, şeful de cerc, şi primarul *Muharem* au şi început împărţirea alimentelor, la care s'au presentat întâia óră 600 de persóne. Unul dintre nenorociţi, un bĕtrân din Montenegru, a mulţumit pentru ajutor şi şĭ-a sfîrşit vorbirea dicênd: „*Trăéscă împĕratul Francisc Iosif*". Strigarea acésta a aflat rĕsunet puternic la cei de faţă. Imprejurarea acésta a ajuns la urechile guvernului din Cetinje, care — după cum se aude — a pornit cercetare contra acelora, carĭ au strigat sĕ trăéscă împĕratul Francisc Iosif. Din causa acésta multe familii din graniţa Herţegovinei s'au refugiat în ţinuturĭ, unde pot primi ajutor.

—o—

In amintirea rĕsboiului din 1878. In ministerul de rĕsboiu român se lucréză la alcătuirea unui proiect pentru ridicarea unui monument comemorativ al luptelor dela 1878 pentru independenţă.

—o—

Imulţirea batalionelor de vênătorĭ. După cum anunţă diarul polon „Kurjer Lwowski", în Galiţia în curênd se va îmulţi numĕrul batalionelor de vênătorĭ cu trei.

—o—

O distincţiune germană refusată. Din incidentul festivităţilor dela Kiel, provocă împĕratul Wilhelm academia din Berlin, sĕ-i propună pe mai mulţĭ învĕţaţĭ strĕinĭ, pe carĭ el sĕ-i decoreze cu crucea pentru merite prusiană. Profesorul frances Pasteur, care încă era însĕmnat pe lista celor ce aveau sĕ fiă decoraţĭ, rĕspunse scurt, că el se simte onorat, ca om de sciinţă, nu póte însĕ uita resbelul din 1870 şi nu va primi nicĭ-odată un ordin german.

—o—

Milan — diarist. Diarul „*Pensiero Slavo*", ce apare în Triest, publică un articol iscălit de *Milan Obrenovici*, în care se recomandă ca *corespondent parisian*, după-ce nu póte trăi cu cei 1000 de francĭ votaţĭ de Scupştina sêrbéscă. Milan are de gând sĕ scrie pentru numita fóiă câte 4 corespondenţă în fiă-care lună şi cere o recompensă de 250 francĭ, cum 'i dau şi foile „*Svjet*" şi „*Moskovskja Vjedomosti*". Astfel Milan, ca diarist, primesce la an 36,000 francĭ. Fóia din Triest dice, că a primit ofertul lui Milan.

—o—

Bólă între vite. In Braşovul vechiu a perit dilele din urmă mai multe vite. Causa ar fi, după cum se crede, o buruênă veninósă, ce se află pe la Sprechiuţ, unde pasc vitele. Aşa a perit o vacă a locuitorului român G. Constantin Puiu; lui Iohan Lihr i-a murit un bivol, venind pe drum. De-asemenea s'a bolnăvit o vacă a lui George Hill, care însĕ fiind operată de veterinar, s'a vindecat.

—o—

Esamenele medicilor de cerc s'au ţinut în ciclul dela 13—19 l. c. la universitatea din Cluşiu. După cum se scie, medicii, carĭ vréu sĕ devină medicĭ de cerc în serviciul statului, trebue sĕ mai depună, după ce au diploma de doctorĭ, încă un esamen fisic. Intre alţii au depus acest esamen d-nii Ioan *Elcheş*, medic de cerc în Sebeşul săsesc; George *Prunaş*, medic de cer în Orlat; Matei *Ileni*, medic de cerc în *Rodna* vechiă şi Gavrilă *Turcu*, medic com. în Abrud.

—o—

Conflict la graniţele rusescĭ. Dela graniţele ruso-prusiane se scrie despre un conflict, ce s'a întêmplat între soldaţĭ ruşĭ şi o cétă de emigranţĭ, pe carĭ aceia i-au persecutat mai mulţĭ kilometri în lăuntrul Prusiei, au prins douĕ persóne dintre ei şi au chinuit mai mulţĭ ţĕranĭ germanĭ, făcênd la ei şi perchisiţii domiciliare neîndreptăţite.

—o—

Maialul şcolarilor rom. gr. or. din Preşmer se va ţiné Lunĭ în 22 Mai v. c. a doua di de Rosalii, în pădurea comunală din Preşmer. La timp nefavorabil se amână. La acéstă festivitate şcolară se invită toţĭ iubitorii tinerimei. — *Corpul învĕţătoresc.*

—o—

Catastrofă pe mare. După-o telegramă din Paris, vaporul frances „Don Pedro", care mergea din Havre către La Plata, a suferit naufragiu în apropiere de Vigo. Se dice, că 10 ómenĭ s'au înecat. Căpitanul şi 25 matrozĭ au putut sĕ scape.

—o—

Invĕţat german în academia francesă. O scire telegrafică din Paris spune, că academia medicală a ales în şedinţa dela 28 l. c. pe medicul german *Esmarch* din Kiel, ca membru corespondent. Prin căsĕtoriă *Esmarch* este rudeniă de-aprópe a împĕratului german.

—o—

Reuniunea femeilor sêrbe la Natalia. Regina sêrbéscă *Natalia* a primit alaltă-erĭ pe membrele reuniunei femeilor sêrbescĭ din Belgrad. Deputaţia, care a constat din mai mult de 2000 de femei, a fost primită de-odată de regină, căreia femeile sêrbe i-au sărutat mâna.

—o—

Concertul d-rei Maria Rosenkranz, cântăréţă de opere, se va da Mercurĭ în 5 Iunie în noua sală de concerte cu concursul bine-voitor al d-lui dirigent R. Lassel Atragem atenţiunea publicului asupra acestui concert. Etă ce scrie „Musik-Zeitung" din Viena: Am audit într'un concert de binefacere o cântăréţă tînĕră din Braşov (Transilvania) a căreia voce este în adevĕr de un timbru plăcut viu şi răpitor, tonurile curate, predarea plină de temperament; la acésta se adauge şi figura-i şi mişcările ei simpatice. Mai ales în Aria cea mare „*Änchen*" din Freischütz, tînĕra artistă a secerat aplause sgomotóse, şi a trebuit sĕ repeteze Aria, primind dela public cununĭ de florĭ. Credem dér, că cercurile musicale se vor interesa de acest concert al D-rei Rosenkranz şi dorim cel mai frumos succes. Bilete se capătă în librăria W. Hiemesch şi în séra de concert la casă. Fotoliu 1·50, balcon 1·50, I parchet 1·20, II Parchet 1 fl. I. Rang 80 cr. Loc numerotat 60. Entre 60 cr. Studenţi 40 cr.

„*Aparatul Spectralin*" e o invenţiă nouă, care ofere copiilor o distracţiă fórte plăcută, înlesnindu-le a forma beşicĭ frumóse de săpun până la o mărime de 30 cm. în diametru. Aceste beşicĭ le póte copilul înşira una lângă altă pe covor, unde de multe orĭ se adună până la 4—5, şi le póte şi din aer prinde pe câte o bucăţică de postav. Décă se suflă fum de ţigară într'o beşică, apare ca o bilă albă de bilard, care salta în aer. Tot aparatul constă dintr'o cutie de carton, care conţine o ţéva de tinichea la un capĕtâi în forma unei stele, o sticluţă cu fluidul Spectralin şi un blidişel, în care sĕ se tórne acest fluid. Se póte procura la firma A. Gebauer din loc.

Dela comună. Şedinţa din 29 Maiŭ c. a representanţei oraşului Braşov. Primarul substitut Iacobi deschidênd şedinţa face cunoscut, că adausurile la leafa primarului s'au aprobat de către forurile mai înalte; mai departe împărtăşesce, că magistratul a votat micĭ ajutóre la unii locuitorĭ sĕracĭ. Se trece apoi la ordinea dilei:

1) Se cetesce hârtia vice-şpanului,

---

pune din nou în joc liniştea Europei, căcĭ póte costa mult sânge şi Franciei nouĕ jertfe".

— „Şi acum trebue sĕ repet" dise împĕratul Alexandru „că vedĭ viitorul în colorĭ prea negre. Ura personală, care o nutrescĭ faţă cu Napoleon, te face sĕ fi nedrept. Omul trebue sĕ stimeze şi celebrităţile cădute".

— „Ei bine" esclamă generalul, „nu-mĭ rĕmâne alt-ceva, decât sĕ mĕ plec înaintea poruncei Majestăţii Tale. Dér adu-Ţĭ aminte de mine: abia va trece un an şi tricolorul din nou va fâlfâi pa Tuillerile".

Când sosi în 1 Martie 1814 la Viena curierul trimis de lordul Bourghers, ambasadorul engles în Florenţa, cu scirea, că Napoleon a părăsit insula Elba şi a debarcat la ţĕrmurul Franciei, împĕratul Alexandru dise către împĕratul Austriei şi către regele Prusiei:

— „Pozzo di Borgo a avut dreptate. Ar fi trebuit sĕ ascultăm de predica, ce mi-a ţinut'o. Are o privire ageră şi pĕtrundĕtóre în viitor, cum puţinĭ diplomaţĭ o au".

Cum se scie, după cele „o sută de dile" Napoleon fu transportat pe insula St. Elena în marea depărtată, unde şi muri.

V. S.

prin care se spune, că congregaţiunea comitatensă cere unele modificărī în statutul comunal şi salarial. Ansă la o desbatere mai intensivă a dat stergerea unui paragraf, care împuternicea pe primar şi magistrat a însărcina pe funcţionarī şi cu alte agende în cas de lipsă d. e. bólă, vacanţă. La propunerea magistratului adunarea a primit tóte modificările cerute.

2) Magistratul propune construcţiunea de fier sistem Ign. Griedl a coperişului dela scóla de călărit din casarma cavaleriei; adunarea primesce acéstă construcţiune cu votare nominală.

3) Se primesce funcţionarea provisorică a actualilor amploiaţī dela apăduct până la 30 Iunie 1896.

4) Contabilitatea oraşului cere ca titlu 28 din buget „curăţirea oraşului“, fiind nesuficient, sĕ se mărescă cu suma de 1592 fl. v. a., — se primesce.

5) Raportul comisiunei despre folosirea sumei de 600 fl. din partea căpitănatului oraşului pentru poliţia secretă se ia spre sciinţă şi se votéză o sumă egală şi pe anul 1896.

6) Se dă inginerului oraşului Christian Kertsch un nou concediu de 6 sĕptĕmânī.

7) Se primesce propunerea fişcalului, ca după rĕposatul Ios. Kurth sĕ plătéscă vĕduva Rosa Kurth jumĕtate din spesele spitalului Petcuţ.

8) Sublocotenentului poliţian Pavel Strĕulea i-se dă un concediu de 2 lunī.

9) Lăcătuşul Alfred Widmann se primesce în sînul comunei pe lângă o taxă de 50 fl.

10) Urméză cel mai „interesant“ obiect: Cererea societăţii maghiare teatrale regnicolare, ca oraşul Braşov sĕ cultiveze în viitor *arta teatrală maghiară* mai intensiv ca până aci, societatea speréză că după serbarea mileniului nu se va mai juca în teatrul din Braşov alternativ unguresce şi nemţesce, ci **numai unguresce.** Magistratul propune trecerea la ordinea ḑilei. Dr. Gusbeth sprijinesce propunerea magistratului şi îşī esprimă părerea de rĕu, că numita societate nu a documentat simţ de dreptate şi echitate faţă de celelalte naţionalităţī din „scumpa patrie Ungaria“. Se primesce propunerea magistratului cu adausul lui Gusbeth.

Coresp. „Gaz. Trans.“

Cluşiu, 28 Maiu 1895.

Onorată Redacţiune! La unul dintre procesele cele multe de pressă, pertractate la noi, s'a fost ḑis, că ḑiarele nóstre de facto le redactéză publicul nostru, prin numerósele sale corespondinţe.

Asertiunea acésta onorifică, noi Cluşienii puţin o merităm, pentru-că, deşi se referéză dela noi despre câte-un proces de interes public, nu ne privesce pe noi, carī în timpurile din urmă mai nicī nu mai dăm vr'un semn de viéţă.

Cu atât mai bine mi-a părut, când am vĕḑut, că directoriul casinei nóstre a aflat de bine a convoca inteliginţa română din loc pe 24 l. c. la conferinţă prealabilă, spre a se consulta asupra următórelor trei obiecte de interes general, şi anume:

a) Statorirea adunărei generale a casinei locale.

b) Statorirea ḑilei şi locului pentru adunarea despărţĕmêntului XIV al Associaţiunei transilvane.

c) Alegerea unei representaţiunī la instalarea mult doritului Metropolit la Blaşiu.

Da, apoi când am vĕḑut şi aceea, că la óra precisată spre acest scop, afară de convocătorī, din numerósa inteligință Cluşiană numai 2+2 s'au presentat, bucuria mea încă s'a depărtat.

Décă e adevĕrată ḑisa poetului că: „unde-i unul, nu-i putere“, şi „unde-s doi, puterea cresce“, — nicī aceea nu e mai puţin adevĕrat că: doi cu doi puţin sporesce.

Şi décă vom lua în considerare, că Românii din fosta capitală a Transilvaniei formézā o mică insulă, în mijlocul mărei, pe care o spălătocesc valurile de tóte părţile, atuncī indolenţa nostră este şi pĕcat. Eră discordia dominantă la noi învólvă în sine decadenţa nóstră totală. — Pe lângă tóte acestea cu puţină dispută s'a stabilit:

a) Adunarea generală a casinei pe 9 Iuniu a. c.

b) Adunarea despărţĕmêntului pe ḑiua de 17 Iuniu a. c. la Cluşiu.

c) In representaţiune la Blaşiu s'au ales 5 membri, şi al 6-lea de conducĕtor; acesta însĕ a declinat dela sine acéstă onóre, şi apoi constituirea ei a rĕmas, deşi nu casus belli, dér casus domi, — pe care, precum ulterior cu bucuriă am auḑit, chiar Stimatul D. Dr. A. Mureşianu a condus'o la liman.

Din cause de aceste şi motive nemotivabile, a devenit problematică şi sórtea casinei locale, spre ruşinea nóstră şi bucuria altora.

Erī a decurs şi congregaţiunea comitatensă, la care s'au presentat dintre membrii românī: patru oficialī, un profesor şi un preot.

La votarea relocării banilor orfanalī, numai un vot s'a ridicat contra băncii românescī „Economul“; peste tot s'a observat mai multă bunăvoinţă faţă de Românī, ca în trecut.

Déră apoi s'au şi votat fără contraḑicere 11 şcolī de stat în acest comitat, şi mai cu sémă tot în comune românescī. — De sine pricepêndu-se, că unde sunt şcolī confesionale corĕspundĕtóre, susţiitorii lor nu sunt obligaţī la suportarea speselor celorlalte.

Acestea nu se pot de-altceva privi, decât de încercărī moderne, carī faţă cu vatra şi biserica nu vor învinge până-'i pasca!

Numai indolenţa şi discordia nóstră de ar perì, atuncī şi Israilul va trăi!

Multu.

Blaşiu, 29 Mai 1895.

Prea Onorată Redacţiune! Sĕ cade, ca lumea sĕ cunóscă voinicósele opintirī ale archi-şovinişcilor dela „Magyarország,“ acéstă ciupercă otrăvitóre, care n'a putut încăpé de divisa pusă pe tabloul maturisanţilor din Blaşiu.

Se svonesce, că „filoromânul“ (??) Putnoky Miklós a pus la cale, prin inspectorul suprem Kuncz din Cluşiu, interogatorul, care s'a luat adī cu-o parte a maturisanţilor din Blaşiu, remânênd o parte a lor pe ḑiua de mâne.

Dau pe scurt întrebările puse studenţilor în causă (comisarī au fost Deac, profesor de istoriă, şi Alesiu Viciu).

1) „Ce înţelegī sub: *idealul naţional*?

2) Cine v'a îndemnat sĕ puneţī acéstă devisă.

3) Unde v'aţī consultat şi consultatuv'aţī asupra devisei*) înainte de-a-o fi pus?

4) Aţī pus'o cu scirea profesorilor (profesorului de clasă) séu nu?

La acestea şi alte întrebărī, studenţii au rĕspuns aşa cum este starea lucrului şi cum au cugetat încă dela început: 1) Progresul naţiunei, ca sĕ fiă în rêndul celorlalte neamurī culte, atât în privinţa intelectuală, cât şi materială. 2) Nu ni-a îndemnat nimenī. 3) Mergênd la fotograful unul a spus una, altul alta, şi în fine ne-am oprit la devisa din cestiune, care n'a propus'o nimenī cu scopurī rele. Profesorul de clasă nu a sciut nimica, cu atât mai puţin profesorimea, ci tot lucrul destul de nevinovat după intenţia nóstră, este din capul nostru.

Aşa rĕspund tinerii unanimī. Că ce isprăvurī vor urma de-ocamdată nu scim. Sunt însĕ în preajma maturităţii, şi apoi în ţéra nóstră ne putem aştepta la multe mirozenii. Tot lucrul acesta a produs indig nare în întreg Blaşiul.

B.

*) E vorba despre ceea ce a raportat diarul „Magyarország“ cu privire la o fotografiă a 33 studenţī maturisanţī din Blaşiu, carī au pus pe tablou devisa: „Venin vom lua, în foc ne vom băga pentru idealul naţional“. Scirea foiei ungurescī am reprodus'o şi noi în Nr. 105 al „Gazetei“ din a. c.

Bătaia cu florī în Bucurescī.

Cetim în „Timpul“:

O serbare reuşită şi petrecere şi mai reuşită. Şi succesul a fost cu atât mai mare, cu cât s'a organisat pentru prima óră în Bucurescī, şi a reuşit totuşī admirabil.

Dela rondul al II-lea până la hipodrom, alea cea mare era decorată cu mult gust: mii de steguleţe, sute de coşurī cu florī şi pretutindenī o ordine perfectă. Splendórea toaletelor, originalitatea decoraţiunei trăsurilor, animaţia publicului, care crescea din minut în minut, au dat serbărei aspectul unei panorame mişcătóre, care schimba mereu tablourile.

La început se observa o jenă óre-care destul de esplicabilă. Multă lume nu vĕḑuse încă o aşa serbare, nu se strînseseră încă acei carī se cunosceau reciproc pentru a putea începe bombardarea cu florī; pietonii mai cu sémă nu îndrăsneau sĕ dea asalt asupra trăsurilor. Dér în curênd începù lupta. Din parţială — din trăsura în trăsura cunoscuţilor — bătaia devenì curênd generală şi se comunicà între tóte trăsurile fără a se ţinè sémă de cunoscuţī séu necunoscuţī, şi între trăsurī şi pietonī.

Florile sburau peste capetele ómenilor pentru a cădea în faţa unei cuconiţe, pe pălăria unei domnişóre, în jobenul unui cavaler, şi cele carī nu nimereau ţînta, erau smulse de pe jos de pietonī pentru a fi din nou asvîrlite.

Mult a contribuit la crescerea animaţiei afabilitatea cea mare a Alteţelor Lor Regale, principele Ferdinand şi principesa Maria, carī veniseră într'o trăsură decorată cu o bogăţiă şi un gust remarcabil. Principesa Maria a început atacul, şi cu cât lumea din trăsurī şi pietonii au fost darnicī cu proiectilele aruncate în trăsura princiară, cu atât mai darnice au fost Alteţele Lor în bombardarea publicului. Tótă lumea a fost unanimă a lăuda afabilitatea principilor Ferdinand şi Maria.

Printre trăsurile mai frumos împodobite am remarcat pe ale d-nelor N. Filipescu, Lascar Catargiu, G. Cantacuzino, G. Em. Lahovari, Victor Ionescu, I. Lecca, C. Disescu, Plaino, Gr. şi N. Cerchez, Petrovicī-Armis, Th. Văcărescu, Greceanu, Sihleanu, An. Stolojan, Cărlova, C. Milescu, general Arion, Dim. Butculescu, apoi breacurile regimentelor de artileriă din garnisóna Bucurescī şi breacul Presei.

De remarcat e, că pe la órele 8, când tótă lumea era deja obosită, animaţia nu a scăḑut, şi décă Alteţele Lor Regale, pe feţele cărora se cetea bine obosélа, nu dădeau semnalul sfîrşitului serbărei prin retragerea Lor, lumea ar fi continuat sĕ arunce resturile de proiectile.

In resumat, bătaia cu florī a reuşit admirabil, graţiă muncii şi talentului organisator al d-nei şi d-lui N. Filipescu, şi a produs şi un beneficiu net de 9000 lei, de care se vor bucura acei, pentru carī s'a destinat folosul serbărei.

Scirī telegrafice.

Viena, 29 Mai. Erì a fost ales de către consiliul comunal din Viena cu 70 voturī *Dr. Lueger primar al oraşului Viena.* Lueger însĕ declará, că nu primesce demnitatea, ce i-se ofere.

DIVERSE.

Museul Richard Wagner. Museul Richard Wagner, fondat în Viena de d-nul Oesterlein, care timp de 20 anī a lucrat la alcătuirea lui cu o sîrguinţă şi o pricepere artistică mai presus de orī-ce laudă, constitue astăḑī cea mai importantă colecţiune adunată în onórea unui musicant. Intreţinerea museului fiind însĕ o sarcină prea grea pentru fondatorul sĕu, cât pe aci erau Americanii sĕ-l capete în virtutea puterei bancnotelor: şi Bayreut, oraşul căruia deosebita predilecţiune a lui Wagnar i-a adus şi-i aduce veniturī colosale, stetea indiferent faţă cu acéstă instrĕinare iminentă. Din fericire un alt oraş german, Eisenach, vechea capitală a Saxoniei, solul natal al măestrului, s'a găsit ca prin subscripţii sĕ adune suma de 86,000 mărcī (106,000 fr.), care deşi nu acoperă cheltuelele făcute de d-nul Oesterlein, a reuşit sĕ păstreze Germaniei şi Europei acest tesaur artistic. Dintre subscriitorī vom cita pe trei, carī au făcut sensaţiă: un fabricant de cosmetice pentru lumea teatrală a dat 50,000 fr.; un şef de orchestră din Augsburg 10,000 şi un simplu inspector de pădurī 1,200 fr.! In apropiere de Eisenach e situat celebrul castel Wartburg, monumentul, ce representă mai bine vechea Germaniă, şi ale cărui vederī formézā decorurile din Tannhäuser. Nicī un alt oraş german nu era póte mai sugestiv pentru a conţine museul Richard Wagner. Viitorul director al museului, d. consilier Iosef Kürschner, va începe în curênd, sub privegherea sa personală, transportarea lui la Eisenach, unde marī solemnităţī sunt proiectate pentru tómna viitóre, când se va redeschide museul; şi o societate Richard Wagner se va constitui pentru întreţinerea şi înmulţirea museului şi a bibliotecei, care conţine deja tótă literatura apărută asupra operei măestrului.

Un tâlhar călugăriţă. Ḑiarele din Geneva povestesc întêmplarea următóre: Intr'o séră veni la preotul din Valletti o călugăriţă tînĕră şi cerù adăpost pentru acea nópte, temêndu-se a călĕtori nóptea singură. Preotul îi dete îndată o cameră şi o pofti la masă. Vĕḑênd însĕ, că acéstă călugăriţă mâncă cât doi şi bé cât trei popa prinse bănuială şi trimise după gendarmī. Aceştia năvăliră în camera sorei şi o esaminară de aprópe, cu tóte protestările ei. In hainele de călugăriţă era un tâlhar tînĕr, armat cu un pistol, un pumnal şi un fluer. Tâlharul fù legat şi condus la postul gendarmilor. Peste nópte gendarmii au arestat pe mai mulţī tovarăşī ai banditului, carī cu ajutorul lui aveau de gând sĕ jăfuéscă pe preot.

Literatură.

In editura librăriei *Carol Müller* din Bucurescī (Calea Victoriei 53) a apărut romanul original **Lume nouĕ şi lume vechiă**, de *Duiliu Zamfirescu.* Format estetic de 206 pag., tipar frumos. — Preţul 3 leī.

*

Din *„Biblioteca de popularisare“* (Ralian şi Ignaţ Samitca Craiova) a apărut Nr. 4: *„Schiţe şi tablourī“*, de marele scriitor bohemian Jan *Neruda.* Preţul 30 banī. Acest volum este de un interes deosebit prin faptul, că literatura bohemiană, astăḑī una dintre cele mai bogate şi interesante, este fórte puţin cunoscută la noi, ér autorul, ales de d-l traducĕtor *Hussar*, redactorul „Bibl. de Popul.“, este recunoscut prin caracterul sănĕtos şi cu vlagă al scrierilor sale. In acest volum sunt descrise cu măestriă micī schiţe din viéţa poporului, tablourī, carī îţī dau farmecul realităţii, precum şi o schiţă din România, scrisă cu ocasia trecerii autorului prin Bucurescī, întitulată „S i l u e t a“. Recomandăm în atenţiunea publicului cetitor acest volum, care pre lângă calităţile-i particulare, póte sĕ dea cetitorului şi o ideă generală despre frumuseţa literaturei boeme. Operele literare“, ce vor apăré în numerile următóre ale publicaţiunii „Biblioteca de Popularisare sunt: Nr. 5 Şése Novele de I. P. Iacobsen (scriitor danes); Nr. 6 Din viéţa Poporului, de Alex. Iwientochowsky (Polon); Nr. 7 Nuvele de H. de Balzac (Frances).

*

Din *„Biblioteca pentru toţī“*, editată de librăria Carol *Müller* din Bucurescī (Calea Victoriei 53) a apărut volumul al şéselea, întitulat **„Icóne şterse“**, o nouă operă a d-lui *A. Vlăhuţă*, conţinênd novele, cu portretul şi iscălitura autorului şi o scrisóre de Barbu Delavrancea. Şi acest volum costă 30 banī (15 cr.) Din cele 6 volume apărute până acum vedem cu bucuriă, că *„Biblioteca pentru toţī“* a d-lui C. Müller publică opere de-o valóre reală, urmând din ce în ce mai bine. Abonate 10 numere de-odată costă numai 3 lei, ér 24 de numere (un an) 7 lei. Abonaţii pe un an vor primi gratis şi franco volumul „Povestea Tristă“, roman de Fr. Coppée, care costă în librăriă 1 leu 50 banī.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Foulard-Seide 60 kr.

bis fl. 3.35 p. Met. — japanesische, chinesische etc. in den neuesten Dessins und Farben, sowie schwarze, weiße und farbige **Henneberg-Seide** von 35 kr. bis fl. 14.65 p. Met. — glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 verschid. Farben, Dessins etc.). **Porto- und steuerfrei ins Haus.** — Muster umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz.

Seiden-Fabriken G. Henneberg
2 (k. u. k. Hofl.), **Zürich.**

Cursul pieței Brașov.

Din 30 Mai 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.61	Vênd,	9.64
Argint român.	Cump.	9.56	Vênd.	9.60
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.63	Vênd.	9.67
Galbenĭ	Cump.	5.75	Vênd.	5.80
Mărcĭ germane	Cump.	59.20	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	130.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.90	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina $5^0/_0$		100 25	Vênd.	101.25

Cursul la bursa din Viena.

Din 29 Mai 1895.

Renta ung. de aur $4^0/_0$	123.40
Renta de corône ung. $4^0/_0$ . . .	99.10
Impr. căil. fer. ung. în aur $4^1/_2{}^0/_0$.	126.50
Impr. căil. fer. ung. în argint $4^1/_2{}^0/_0$	103.35
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	124.50
Bonurĭ rurale ungare $4^0/_0$ . . .	98.30
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.75
Imprum. ung. cu premii	159.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	149.25
Renta de hârtie austr.	101.45
Renta de argint austr.	101.35
Renta de aur austr.	123.25
Losurĭ din 1860	158.—
Acții de ale Băncei austro ungară.	1072.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	470.75
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	402.75
Napoleondorĭ.	9.65
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.50
London vista	121.85
Paris vista	$48.27^1/_2$
Rente de corône austr. $4^0/_0$. . .	101.50
Note italiene.	46.20

Nr. **154**—1895.

a. f. c. sc. d.

Publicațiune de licitațiune.

Domeniul fondului central școlastic din districtul Năsĕudului din comunitatea *Ceanul mare*, care are o estensiune de 1030 jugĕre 1204⁰□ și constă din arătură, fênaț și pășune, dimpreună cu edificiile de locință și economice, ce se află pe dênsul, se va da în **arendă pe 10 anĭ** începênd din 24 Aprile 1896, statorindu-se **prețul de strigare a arendeĭ anuale de 3500 fl. v. a.**

Licitațiunea se va ține esclusiv cu oferte scripturistice sigilate, carĭ sunt de a se trimite până în 30 Iunie 1895 la 6 óre după amedĭ, cu vadiul de $10^0/_0$ a prețului de strigare, la subscrisa comisiune în Năsĕud.

Aceste oferte vor căta sĕ cuprindă declarațiunea apriată a oferentului, că cunósce bine condițiunile de licitațiune, le primesce în tot cuprinsul lor și se supune lor necondiționat.

Condițiunile de licitațiune se pot vedé în cancelaria fondurilor în órele oficióse dela 8—12 și dela 3—6.

Din ședința comisiunei administrative de fondurile centrale scolastice și de stipendii din districtul Năsĕudului, ținută în Năsĕud la 27 Aprilie 1895.

Președinte:	Secretar:
Dr. Ioan Pop, vicariu.	**Nestor Simon.**

2—3

Sĕ se observe marca



Sĕ se observe marca

Picăturile de stomachŭ

Maria-Zeller

carĭ au efectŭ escelentŭ în contra tuturorŭ bólelorŭ de stomachŭ, suntŭ unŭ **medicamentŭ neapĕratŭ de lipsă pentru ori-ce casă,** la lipsă de apetitŭ, slăbiciunea stomachului, respirațiă cu mirosŭ greu, vênturĭ, râgăelă, colică, catarŭ de stomachŭ, flegmă. gălbinare, grețĕ și vomare, constipațiă, și la durere de capŭ, încărcarea stomachului cu mâncărĭ și bĕuturĭ, limbricĭ, suferințe de splină, ficatŭ și hemoroide ca mijlocŭ aprobatŭ și sigurŭ de vindecare.

La bólele indicate s'a constatatŭ picăturile Mariazeller ca celŭ mai bunŭ leacŭ, care confirmă sute de testimonii. Prețulŭ unei sticle cu prescrierea de întrebuințare **40 cr.** Sticla îndoitŭ de mare **70 cr.** Espediția centrală prin farmacistulŭ CARL BRADY, Kremsier (Moravia).

Picăturĭ veritabile suntŭ numai acelea, pe a cărorŭ embalage este lipită o fășiă verde cu cuvintele: „Bezeuge die Echtheit" cu subscrierea mea.

Picăturile Mariazeller veritabile se află: Brașovŭ: farmaciile *Iul. Hornung, F. Jekelius W-we, Franz Kellemen, Ed. Kugler* la Hygiea, *Vict. Roth, H. G. Obert.* Hosszufalu: farmacia: *Gustav Jekelius.* Csernátfalu: farmacia *Josef Drodtleff.*

Sz. 3912—1895. tlkvi

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy az „Albina" takarék- és hitelintézet brassói Fióktelepe végrehajtatónak Birth Juon és neje Birth Paraschiva végrehajtást szenvedő elleni 600 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a brassói kir. jbiróság) területén lévő, Brassó város területén fekvő a brassói 2712. sz. tlkjvben A † alatt foglalt 3057 és 3058 hrsz. ingatlanra az árverést 750 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1895. évi augusztus hó 8. napján d. e. 9 órakor** ezen kir. törvényszék tlkvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának $10^0/_0$-át, vagyis 75 frtot készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1895. évi május hó 16 án.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

KOVACS,
egyes biró.

PUBLICAȚIE

Se deschide a XVIII

LOTERIA DE STAT REG. UNG. CU SCOP FILANTROPIC,

al cărei venit curat conform înaltei hotărîrĭ a Măiestății Sale apost. c. r. este astfel a se împărți: cu a decea parte din venitul curat ce se speră a obține: Spital de copii sĕracĭ din Pesta; Reuniunea Femeilor din Buda; fondul ce se va crea spre ajutorarea veduvelor și orfanilor de funcționarĭ lipsite de mijlóce; Mensa academica; Asilul copiilor orfanĭ din Trei-scaune; Institutul surdo-muților din Clușiu; școla de surdo-muț din Arad; Orfelinatu Maria din Fiumn. Cu a doua-decea parte: Institutul Ranold de educație; Spitalu general din Nagy-Mihály; Reuniunea Crucea albă, și Pensionatu damelor englese din Budapesta.

Câștigurile stabilite în total cu 3282,

Conform următorului plan de joc fac **160,000 fl.,** și adecă:

1 câștig principal de	fl. 60,000	în banĭ gata	2 câștigurĭ à . . .	fl. 2000	în banĭ gata
1 „ „ „ „	15,000		4 „ „ . . .	„ 1000	
1 „ „ „ „	10.000		20 „ „ . . .	„ 500	
1 „ „ „ „	5,000		50 „ „ . . .	„ 100	
1 „ „ „ „	4,000		200 „ „ . . .	„ 50	
1 „ „ „ „	3,000		3000 „ „ . . .	„ 10	

Tragerea se face irevocabil la 26 Iunie 1895. — Un los costă 2 fl.

Losurĭ se capĕtă: La direcția loteriei Budapesta (Poșta ofic. vamal principal), la tóte oficiile de loteriă, sare și dare, la cele mai multe oficii postale, la Mercur Viena, și la debitanții de losurĭ însărcinațĭ cu vêndarea lor în tóte orașele și localitățile mai însemnate.

Budapesta, 17 Ianuarie 1895.

Direcția loteriei reg. ung.

Marea Descoperire a Veacului

ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac (*fără nicĭ o primejdie*) în contra **Neputințeĭ.** Vindecarea anemicilor, a Sleiților, etc.

INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIEȚEI

Administrația **ELIXIRULUĬ GODINEAU** la **PARIS, 7,** *r. Saint-Lazare.*
BROȘURĂ GRATUITĂ TRIMEASĂ FRANCO DUPĂ CERERE

Se găsește ELIXIRUL GODINEAU *și la* BUCUREȘTI, *la* Ilie **ZAMFIRESCU,** *droghist;* *la* JAȘĬ, *la D.D.* Frațĭ **KONYA,** *farmaciști.*

la **Galați:** STALSKI, farmacist; la **Ploiești:** la D-nii J. & T. CHRISTESCU, drugoiștĭ; la **Roman:** la D-nulu D. J. WERNER, farmacist; la **Tulcea,** farmacia la „MINERVA."

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TANSILVANIEI"

Prețulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe treĭ lunĭ.	3 fl. —
Pe șese lunĭ.	6 fl. —
Pe unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe treĭ lunĭ.	10 fr.
Pe șese lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Dumineca.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ.	2 fl. —
Pe șese lunĭ	1 fl. —
Pe treĭ lunĭ	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ.	8 francĭ.
Pe șese lunĭ	4 francĭ.
Pe treĭ lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin **mandate poștale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei."

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Trenul de persóne: 8 óre diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.
Tr. exp. Român: 5 óre 07 m. diminéța.

2. Dela Bucurescĭ la Brașov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 7 óre 1 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 37 minute séra.
Tr. expr. Român: 10 óre 19 m. séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Brașov.

Trenul mixt: 7 óre 36 min. diminéța.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 31 min. séra.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. expr. Român: 10 óre 19 min. séra.

2. Dela Brașov la Bucurescĭ:

Trenulŭ accel.: 4 óre 59 minute dimin.
Trenulŭ mixtŭ: 11 óre înainte de amedĭ.
Trenulŭ accel.: 2 óre 19 min. după am.
Tr. expr. Românŭ: 5 óre 14 m. dimin.

3. Dela Brașov la Zĕrnescĭ:

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéța.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 9 óre 15 min. séra.

Tipografia A. Mureșianu, Brașovŭ.